

«Ο Δημήτριος Τσαβέλλας, τόν όποιον και ήμεις είδομεν χθές, δεικνύει σημαία άλλοζότευ νεφρολαθείας και πείσματος περιέργου. Ένω άγ' ένός άπαντά εις τās έρωτήσεις, έξαφνα σιωπά ή άποταμός διακρινών τόν μετ' αυτού συνομιλούντα. Τού λέγει :

— Έγω έδο από σάτι ήμα μισοπαίσιος. Είμα από τή Σοφία και άγι από τή Σουβιά. Δέν Ξέρω τί μοι λέτε !...»

«Ο Κατάστιχτος "Άνθρωπος άνοητία να γράφει, λέγον ότι δέν βλέπει. Ντιγένον την άόλησιν ένδειχάσαν τον, με τόν σειρητοφόρον, έν μεγάλη στόλή αξιωματούχου τού έλληικού, γιτόνα του και την στενήν σκελίαν, την ζεντιμένη με μάθρα λεπτά σιροήτια, και τή βαούτητα έποδημάτα με πτεριστήρας, κάθετα έξηλωμένους επί τού ζυγαλιού καντιόνου τού ποδού του. Φέσι καλύτερι την πλεξοδοκτικισμένην ζώνην του και τή μετατόν του μέχρι τών οφθαλμών, τόν όποιον ό δεξιός εινε έντελώς κατεστραμμένος. 'Ο Κατάστιχτος "Άνθρωπος φρεσι δύο ζεύγη διατροών μυωλιζών με χροιά περιβλήματα.

— Είμα ζοντάόφθαλιμος, μάς έλεγε χθές, δέν βλέπει καθόλου».

«Όλες ατέες ή δημοσιογραφικές συνεντεύξεις και ό θόρυθος που έδημοσιούγη γύρω από τόν Δημήτριον Τσαβέλλα, άνησιζοσε πολύ τίς δύο συγγενείς του οικογένειας Ζοχιμά και Κριεζιότη. Τό σάτι τού πρώτου — όπου έμενε ό Κατάστιχτος — έπολιορθετό όλη την ήμερα από κόρημ, που θορυβήσε και έξενώριζε περισσότερο τόν Τσαβέλλα. Απεράσισαν λοιπόν να τόν λάθουν από τās "Αθήνας, να τόν πάντ στην Χαλκίδα, στο άρχοντόν των Κριεζιότων.

Κατά τόν τέλος "Οκτωβρίον ό Δημήτριος Τσαβέλλας, συνοδευόμενος από τούς συγγενείς του, έφτασε στην Χαλκίδα. Μόλις βρέθηκε εκεί, ή αναμνήσις τής παιδικής του ήλικίας ζήτησισαν μέσα του ζοηφές, συγκινητικές... Προζώρησε πρώτος προς τή διεύθυνση τού σπιτιού, ανέβηκε τή σκάλα και έβάδιος κατ' ένθειαν στην αίθουσα τού προγόνου τού σπιτιού...

Γύρω, στους τοίχους, ήσαν κοσμισμένα τή οικογενειακά πορτραίτα, με τίς μορφές τών πατέρων και πάππων, τών ήρώων τής δοξαμένης γενείας. 'Ο Δημήτριος Τσαβέλλας, τρέμοντας από συγκίνησι, χροιά κανένα διαταγμό, έπροζώρησε προς τόν κάθρο του πατέρα του Κίτσου Τσαβέλλα, έγραψε τόν κάλημμα τής κεφαλής του και ειπε με φωνή παλλόμενη :

— Πατέρα μου, συγκώρησέ με ! συγκώρησέ με !...
"Έπειτα έσκέπασε τόν πρόσωπό του με τή χείρα και ξεπασσε σέ λυγισμόν...

Πάλη Έλάφων

Στό ήηχοο έκείνο περιβάλλον ό Δημήτριος Τσαβέλλας εύριζε τή γαλήνη που χροιαζόταν ή ταλασσορμένη από τίς "Οδυσειακές περιπλανήσεις ψυχής του. Έζησε στην Χαλκίδα τρεις μήνες. Έπειτα δύο συγγενείς του τόν συνοδεύσαν στην Γαλλία, σέ ταξίδι άναμνήσις και άναζωογονήσεως.

'Ο Δημήτριος Τσαβέλλας ήταν γέρος παιά. Μιά μέρα χάθηκε άξαφνα και κανένας δέν έμαθε ποτέ τί απέγινε ό άλλοζότεος αυτός άνθρωπος. Πήγε σέ μισοσπήνη για νόθη ήησια και γαλήνη ; Αποτραπήχτηκε σέ καμιά έρημη γωνιά τής γής ; Άγνωστον. Κανείς παιά δέν άκουσε και δέν έμαθε που και πως τελείωσε τίς ήμέρες του ό Κατάστιχτος "Άνθρωπος...

Η ΛΑΪΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΥΘΟΥΣ

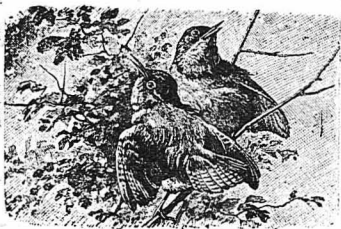
Κλαίγε με, μάνα, κλαίγε με, ποτέ σου μη σιωπήσις !
Κοντά στο ήλιοβασιλέμια, να μη με ματαζιάηης, όπου δειχνάει ό Χάροντας με τή Χαρόντισσά του.

Βαστώ χειρά και φέγγω τον και τόν κεράυ και πίνει, κι' όταν τού λείρη τού φομι τρώει άτ' τή μάγουλά [μου],
κι' όταν τού λείρη τού κρασί, πίνει από τήν καρδιά [μου].

Για συναχτήτε ή άδερφέες, για συναχτήτε ή μάνες κι' ή χήρες κι' ή πεντάφρανες κι' όλες ή μικρόμένες να κλάβουμε, να κλάβουμε όσο βαστάει ή καρδιά [μας],

να μάσουμε τή δάκρυα, να κάνουμε ποτάμια, τώνα να πάη στην ξενιτηιά, τ' άλλο στον κάτω κό [μο].

να ζουριστούν οι άξούριγοι, να πουν ό διψασμένοι, να βάλουν κι' οι γραμματικοί νερό στό καλαμάρι...

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΞΕΝΑ ΦΥΛΛΑ

"Ένα τρυφερό γραμματάκι, που ταχυδρομείται μέσον ένός... ψαριού !... Τι περιείχε τόν στομάχι μιάς φάλινκας. Τό γραμματμα πού ξαναγορήσι πίσω. Αυτοκτενία... ρεγγών !... Οί άρρωστικοί που άφηνίσαν. Μάχη μυρμηγκίων. Η άπελπισία τών ήττηθέντων, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Μιά νέα, ένθ έκανε τόν περιπάτο τής στην προκυμαία τού Μπαρότων, παραπάτησε άξαφνα κι' έπεσε στη θάλασσα. Τή στιγμή πού έπεσε, χροιατόσε στή χείρα τής ένα γραμματμα άπευθύνόμενο στον άρρωθαστικό τής που έμενε στο Παρίσι.

Και ή νέα μέν έσώθηκε. Τό γραμματμα όμως χάθηκε. 'Η νέα ξέχασε τόν έπεισόδιο αυτό, ύστερα όμως από τρεις μήνες έλαβε μια έπιστολή από τόν άρρωθαστιστικό τής, ό όποιος τής έγγραφε ότι... ειχε λάβει τόν γραμματμα τής ! Τού τή ειχε παραδώσει ένας ψαριός, ό όποιος τού βρήκε... στο στομάχι ένός μεγάλου ψαριού πουχε πιώσει με τή δίχτυα του !... ***

Πρό τριάντα περίον ένθ, στην μεσημβρινή άκτή τής Γαλλίας έξοικειε μια γάλανα. Διάφοροι θαλασσινοι γερόντιοι πήραν ένθς τή τασκούρια τους, τί σότασαν και τής άνοιξαν τόν στομάχι. Μέσα στό τεράστιο στομάχι τού κήτους βρέθηκαν... Έναν δολοφόρο ταχυδρομικό σάκκο !

'Ο σάκκος αυτός προήχεται, καθώς άπεδείχθη, από ένα ταχυδρομικό βατόρι που ειχε ναυαγήσει πρό μήνων. Τά γραμματμα, τή εσθρόντα ένθς αυτού, εστάλησαν άμέσως στους παρολήπτας τον με τήν σφραγίδα : «Συνέση ναυάγιο !... Εσθρόθησαν στον στομάχι μιάς φαλαίγγης».

Την 25 Νοεμβρίον 1903 ένας πλοίαρχος όνομαζόμενος Χριστιάνσεν, ένθ βρισκόταν πάνω στό καράβι του, στο λιμάνι τού Ρεζαβίς τής 'Ισλανδίας, διάβασε ένα γραμματμα που ειχε λάβει από κάποιον φίλο του.

'Ο πλοίαρχος, άφού εδιάβασε τόν γραμματμα, τόν πέταξε στην θάλασσα.

Φαντάζεσε όμως την κατάληξί του, όταν, ύστερ' από λίγον καιρό ό διμαρχος τής Πρεζαβίς τού έστειλε... τόν ίδιο ένδεινο γραμματμα που ειχε πετάξει στην θάλασσα.

Καθώς έξακούβωσε, τόν γραμματμα αυτό ειχε δοθή στό δίμαρχο από έναν ψαρά τού Ρεζαβίς, ό όποιος τόν ειχε βοή μέσα στό... στομάχι ένός... μυκαλαρόν !... ***

Εινε γνωστόν πως ό σκορπός αυτοκτονεί όταν τόν βάλετε μέσα σ' ένα κύκλο από άναμίματα κάθονια και βρεθή σέ άπελπισία. Οί γεροτότεροι επίσης θά θυμούντα πως ένας έλέφαντας τού Ζωολογικού Κήπου τής Νέας 'Υόρκης αυτοκτόνησε πρό άρκετών ένθ, κηρύξας τήν... άπεργία τής πείνης !... ***

Αλλά όμως δέν εινε τή μοναδικά παραδείγματα αυτοκτονίας ζώων που άναφέρει ή ιστορία. 'Ιδού κ' ένα άλλο :

Κάθε Δεκεμβριο περνούν από τόν Βάλμιο κοπάδια ρεγγών. Πρό όλιγον ένθ, μερικές ρεγγές χρορίστηκαν από τόν κοπάδι τους κι' έμειναν πίσω, παρουσιάζοντα από ισχυρά θαλάσσια ρεύματα. Προσπάθησαν έντομεταξύ να φτάσουν τόν κοπάδι τους, αλλά δέν τή κατορθώσαν. Άπελπισισμένες τότε έστράφησαν προς τήν Ξηρά και οίχθηκαν στην άμμοδιά, όπου και φώσαν πάνω στην άμμο !... ***

Τά έλάγια, πολλές φορές, κομματιάζοντα μεταξύ τους για έρωτικούς λόγους. Σημβάνει μάλιστα να μιλέκουν τή κέρατά τους πάνω στην πάλη, να μένον έτσι μιλεγμένα και να φουρουν τής πείνας μετά τινας ήμερας... ***

Στην 'Αφρική επίσης, δύο φυλές μυρμηγκίων έπάσθησαν κάποτε μεταξύ τους κι' άρχισαν άγριο πόλεμο. Τέλος ή μία φυλή νίκησε την άλλη και τήν κατακομιάτισε... ***

Οί σώθεντες εκ τών ήττηθέντων μυρμηγκίων ανέβησαν σ' ένα ύψωμα κι' έμειναν εκεί επί ήμέρες, ντροπισμένοι και άπελπισμένοι, θεονήστικοι, όσπου τους έγραμαν δλους τή πουλιά !... ***